

DE GIRONA, L'HORA DE LA POLÍTICA I DE LES POLÍTQUES

Conferència de MARINA GELI i FÀBREGA
Centre Cultural La Mercè 7 de novembre de 2012

Bona tarda, hi ha esperança, amics, companys i companyes, gràcies.

He volgut explícitament que avui el parlament fos coral, ja que crec que només sumant idees, esforços, pluralisme intern i diverses generacions (federalisme intern de partit) podrem representar dignament la Catalunya sencera, especialment les classes mitjanes i populars de Girona, del país, que són les més castigades per la crisi econòmica. La majoria de formacions polítiques prefereixen dirigir-se a una part dels catalans, nosaltres, per història i pel que volem ens hem de dirigir a tots i a totes; és més complexa, més difícil però és l'únic camí per ser servidors i garants de la unitat civil del poble de Catalunya.

Hem de servir, des dels valors vigents de la socialdemocràcia, una societat complexa, socialment i nacionalment. Cal construir l'esperança i el futur ja que, per a molts, el present és irrespirable. L'oxigen del demà serveix per avui.

El capitalisme desregulat, local i global, està consolidant les desigualtats i afeblint la democràcia. L'imperi de l'economia especulativa, sense ànima, dóna més sentit que mai a la política. Més política. Però diferent política. Adaptant els valors de la socialdemocràcia als canvis actuals.

Deia Tony Judt, en el llibre *El món no se'n surt*, que a l'any 90 un treballador cobrava noranta vegades menys que el cap d'una multinacional. A l'any 2010, 900.

El PSC ha de ser el pal de paller de l'alternativa progressista, nacional i social. Durant 30 anys, el nostre partit ha sigut un element bàsic, integrador de persones molt diverses, i alhora, constructor de Catalunya des de baix.

Miquel Martí i Pol:

"...i el que compta és l'esforç de cada dia, compartit tenaçment amb els qui creuen que cada gest eixampla l'esperança, que cada dia no es perd als qui lluiten..."

"...l'essencial es diu amb senzillesa"

Davant tantes incerteses, calen algunes certeses. I, alhora, aprendre a viure en les inseguretats.

Nosaltres no volem triar entre el present i el futur, no volem separar la política de la vida, els valors de les polítiques, els somnis dels projectes... Parlem amb plural, també amb el llenguatge i la mirada de les dones, abans que sigui tard.

Tan dolent és fer política només amb els sentiments com ignorar-los. Volem també somniari en una Girona i una Catalunya justa.

No triem, ni fem triar, entre la bandera social i la nacional, la nostra és la senyera social.

He après, des de la proximitat, professional -acompanyant en la vida i la mort com a metgessa-, i des del municipalisme, des del Parlament o des del govern de la Generalitat, a saber on i com viu la gent. No perdem mai l'integrés de mirar els ulls de la gent.

I per això, en aquest nou període de la Catalunya constituent, els socialistes hem d'estar presents.

Amb més representativitat i responsabilitat que mai, cal que donem veu als que no tenen veu -els pobres no voten, com ens recorden les entitats socials-.

Cal que formem una gran majoria que decideixi el seu futur, el dret a decidir individual i col·lectiu.

Hi ha d'haver una gran part del poble de Catalunya que ha de ser protagonista, i no només testimoni o espectador d'una part.

Per l'esquerra, *"els anhels de llibertat d'un poble han de raure en els anhels de llibertat de cadascú"*.

Ens hi juguem una sortida de la crisi, si la deixem a mans de la dreta, que consolidarà i engreixarà una societat desigual amb un empobriment constant de les classes mitjanes i populars i d'un retrocés per primera vegada a la història del futur dels joves.

No ens resignem!

Lluitarem fins al final perquè tothom, especialment els joves, tinguin present i futur aquí, a Catalunya, rebutjant que l'emigració sigui l'únic camí.

Com deia el poeta **León Felipe**:

"No hay que llegar los primeros y solos, sino con todos y a tiempo". Més que arribar només Ulisses i pocs i malparats a Ítaca. Cal arribar tots i junts a bon port.

El nostre és un patriotisme cívic, inclusiu, social.

No estem en contra de ningú. Són massa sovint els nacionalismes els que són excloents. Contraposem el nacionalisme amb el patriotisme.

Carles Riba:

"La pàtria demana sens dubte grans construccions, però cors i caràcter com el vostre que són la mateixa solera, secreta i concreta, sense la qual aquelles no es tindrien"

La nostra proposta, amb voluntat i vocació majoritària, es basa en...

A) UNA ÀMPLIA MAJORIA PEL DRET A DECIDIR I PER UN PROJECTE D'ESPERIT FEDERAL, DE SOBIRANIES COMPARTIDES.

Hi ha a Catalunya una majoria que considera que els trenta-cinc anys d'encaix amb l'Espanya de les autonomies ha caducat.

S'ha anat covant un corrent de fons de demanda de llibertat, davant els incompliments, la incomprensió, les deslleialtats evidenciades en la Sentència del Tribunal Constitucional a l'Estatut referendat pel poble de Catalunya el 2006; aquesta ja va ser un intent de relació de bilateralitat i de recerca d'un model de finançament just.

Ara el sentiment de la manifestació de la darrera Diada s'ha de convertir en un projecte polític solvent, unitari. Però sense oportunitats ni improvisacions. Ningú pot patrimonialitzar en exclusiva el sentiment del poble de Catalunya.

No estem davant d'un esprint, sinó d'una marató. Caldrà marcar-ne, col·lectivament, concertadament, el temps de recorregut.

La relació Catalunya-Estat no pot fer-se a la mida única de la ideologia liberal, de centre-dreta, sinó des de la pluralitat.

El PSC ha de ser clau per crear els escenaris perquè el poble de Catalunya pugui exercir democràticament el seu dret a decidir. Des de la concertació política de tot el catalanisme, plural i social, garantint -com sempre hem fet- la unitat civil, "un sol poble".

Cal tornar als orígens de la relació de PSC-PSOE a 1977 on, literalment, el punt cinquè recollia “el reconeixement del dret a l'autodeterminació a les nacionalitats i pobles de l'Estat espanyol”. Era el temps on ja en els cartells del PSC deia: “Som catalanistes i socialistes per les mateixes raons”.

Per tant els socialistes ens comprometem:

1. A promoure les reformes necessàries perquè els ciutadans i ciutadanes de Catalunya puguin exercir el seu dret a decidir a través d'un referèndum o una consulta acordat en el marc de la legalitat.

Després del 25-N, la nova majoria parlamentaria haurà d'iniciar aquest procés. Espanya haurà de triar el camí del pacte, emulant Canadà o el Regne Unit. Si no és així, el poble de Catalunya hauria de buscar com exercir la seva voluntat de decidir en àmbits del dret internacional.

El PSC proposa la Catalunya-Estat, federal; un impuls des de l'esperit federalista del catalanisme d'esquerres, des de Pi Margall, Valentí Almirall, Rafael de Campalans o Pasqual Maragall.

Federalisme és criteri, camí, construcció, federalisme és per damunt de tot diàleg, pacte per la llibertat i unió voluntària.

La Catalunya nació amb vocació històrica d'Estat, disposada a compartir un pacte de sobirania cap endins, amb els ciutadans, amb els territoris i els ajuntaments, també amb Espanya i Europa.

2. Espanya haurà de fer la proposta reformista de la Constitució: federalisme, federalitzant, que respecti la bilateralitat, amb Agència Tributària catalana i claredat per garantir les competències exclusives d'Estat a Catalunya, les propostes de cogovern i un reconeixement del subjecte polític de Catalunya a Europa.

3. Europa haurà de trobar, en la construcció de l'Europa federal, el paper de les regions europees, que són nacions històriques.

Els Estats europeus estan perdent sobirania, estructures d'estat cap a la nova Europa política. L'Europa federal del segle XXI ha de ser la federació de ciutadans, pobles i ciutats i regions.

Com diu **Iñigo Urkullu**, ple de seny, sensatesa i ambició, proper lehendakari: Euskadi –i Catalunya, afegeixo jo- ha de ser nació plena a Europa, amb sobirania compartida, en un context d'interdependència.

Com deia **Josep Pallach** el 1975: *"El combat socialista: Europa és la llibertat, la igualtat, la fraternitat, o més ben dit, la recerca apassionada d'aquesta trilogia que no ha de quedar escrita en la façana de les cases, sinó en la vida dels homes. Si la llibertat sense igualtat és l'egoisme, la llibertat en el combat socialista per aconseguir la fraternitat, i la fraternitat no únicament per als homes del nostre continent, sinó per a tots el homes del món..."*.

Diu **George Steiner** en la "**Idea d'Europa**":

"Els parallamps han d'estar connectats a terra. Fins i tot les idees més abstractes i especulatives han de ser ancorades en la realitat, en la substància de les coses"

B) ALTERNATIVA A LA CRISI PER A GIRONA, PER UN MODEL DE REACTIVACIÓ ECONÒMICA SOSTENIBLE, QUE CREÏ OCUPLICI, I DEFENSI L'ESTAT DEL BENESTAR AMB UNA FISCALITAT JUSTA.

Fidels i servidors a la demarcació de Girona que ens estimem i respectem:

"Els grecs es van aferrar aquí perquè el país convida a quedar-s'hi. Però a més, l'Empordà és un país de pas des d'allà se sent la flaire del Roselló i el perfum de França" **Manuel Brunet** en ***El meravellós desembarcament dels grecs a Empúries***.

El país necessita un canvi per a la recuperació econòmica el rumb d'Obama compaginant incentius a la recuperació econòmica amb austeritat selectiva, inversió pública en sectors estratègics i suport incondicional a la ciència.

4. Estratègia integral de reactivació econòmica de les comarques gironines "Girona Activa", convertint-nos en un pol de competitivitat i atracció d'inversions, especialment en els sectors agroalimentari, del turisme i el comerç, la indústria, la salut, la cultura, la construcció de rehabilitació i obra pública i l'economia verda.

Caldrà tornar a generar ocupació -més de 80.000 persones aturades i la pèrdua de 36.000 llocs de treball de la construcció els darrers quatre anys, estable i sostenible en el temps-.

Hem de consensuar, prioritzar i reclamar les infraestructures necessàries per a la competitivitat i per a l'equilibri territorial, el control del cicle de l'aigua i el foment de les energies renovables.

El projecte de model d'economia productiva gironina ha de ser respectuós i connectat al seu territori i al seu paisatge, al seu medi, a la seva cultura i a la seva gastronomia. El model de la Toscana pot ser un exemple per Girona.

5. L'educació i La Universitat de Girona com a prioritats.

Formadors de persones lliures i generadors de coneixement, de talent al servei de ser transferit a la societat gironina.

Promourem un Pla estable de finançament 2013-2020 i impulsarem el Parc Científic i Campus d'Excel·lència transfronterera internacional.

El Parc Científic ha d'esdevenir "un espai per la concertació del model territorial i de l'economia productiva gironina"

Rafael Campalans: *"Hem de desenganyar-nos: sense la nostra emancipació individual, sense la nostra capacitat cultural i tècnica, és impossible la nostra emancipació col·lectiva de classes i de poble"*

6. Girona, central en l'Euroregió Pirineu-Mediterrània.

Impulsar projectes compartits, diversos, entre comarques gironines: Puigcerdà, Camprodon, Alta Garrotxa, Empordà, Girona... Unint esforços amb el Sud de França. Convertir la Girona 2030 en una societat universalment coneixedora del francès com a quarta llengua.

7. El Nou Campus Trueta, projecte que conjuntament amb tot el sistema sanitari gironí, liderarà amb el nou Hospital Trueta a Girona, "excel·lència" assistencial, de recerca, innovació i activitat empresarial vinculada a la Salut.

8. Pla gironí contra la pobresa i la inclusió, sumant les administracions, el tercer sector i moviments socials i entitats financeres. Garantir elements de dignitat bàsics i habitatge (crear xarxa d'habitatges socials de lloguer o compra social)

C) REGENERACIÓ DE LA POLÍTICA I QUALITAT DEMOCRÀTICA.

La desafecció real dels ciutadans envers la política, que la consideren més un problema que una solució, ens obliga, especialment als progressistes a ser radicalment reformistes per tornar al crèdit a la democràcia. No la dreta ni els lobbys tenen cap interès amb el revisionisme de la política

9. Reformes en les lleis electorals: Nova Llei catalana amb dret de la ciutadania a triar electes directament amb circumscripció en llistes obertes dins la votació de partits.

Escollir directament alcalde.

Vot als 16 anys i consultes periòdiques.

10. Simplificació de l'administració.

Reducció i simplificació de les estructures administratives que pivotaran entorn dels municipis i mancomunitats de municipis, vegueries i Generalitat.

Garantirem la transparència de recursos públics i publicitem el rendiment de comptes.

No em feu triar entre la prosa i la poesia.

No em feu triar entre la llibertat i la igualtat.

Permeteu-me acabar amb unes paraules de **Carles Rahola**, afusellat el 15 març del 1939: *"No us cregueu pas que la llibertat sigui com un do dels déus, vinguda del cel; la llibertat s'ha de merèixer i ha de ser conquerida dia a dia, en un aspre aprenentatge. Sols una educació ciutadana podrà fer-nos plenament lliures. La llibertat no és el repòs sinó la lluita"*.

I finalment pregunta **Pablo Neruda**:

-¿O no será la vida un pez preparado para ser pájaro?